

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ

وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا تُكْثِرُوا الْكَلَامَ بِغَيْرِ ذِكْرِ اللَّهِ، فَإِنَّ كَثْرَةَ الْكَلَامِ بِغَيْرِ ذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى فَسَوْءٌ لِلْقَلْبِ، وَإِنَّ أْبَعَدَ النَّاسِ مِنَ اللَّهِ الْقَلْبُ الْقَاسِي

Muhterem Müslümanlar!

Bugünkü hutbemizin konusu, kalbin anahtarı ve imanın aynası olan dilin afetleri hakkında olacaktır.

Ne yazık ki içinde bulunduğumuz devirde yalan söylemek, gereksiz yere yemin etmek, yalan yere şahitlikte bulunmak, gıybet, iftira, söz taşımak, hakaret etmek, alay etmek, ağır şaka yapmak, kibirle kendini övmek, verdiği sözde durmamak, boş konuşmak, yapmacık ifadeler kullanmak gibi dil afetleri çokça işlenir hâle gelmiştir. Oysaki bunların her biri büyük günahlardandır.

Yüce Rabbimiz Kur’ân-ı Kerîm’de şöyle buyurur:

“Ey iman edenler! Zannın birçoğundan sakının. Çünkü zannın bir kısmı günahtır. Birbirinizin kusurunu araştırmayın. Birbirinizi arkanızdan çekiştirmeyin. Sizden biriniz, ölmüş kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? İşte bundan tiksindiniz! O hâlde Allah’tan korkun. Şüphesiz Allah, tövbeyi çokça kabul edendir, çok merhametlidir.” (Hucurât Suresi, 12)

Muhterem Kardeşlerim!

Dil, küçük bir uzuv olmasına rağmen, insanı ya cennete götürür ya da cehenneme sürükler. Bu yüzden en çok korunması gereken uzuv dildir. Peygamber Efendimiz ﷺ şöyle buyurmuştur: **“Bir müminin kalbi doğru olmadıkça imanı doğru olmaz. Dili doğru olmadıkça da kalbi doğru olmaz.”** (Ahmed b. Hanbel)

Yine başka bir hadiste Efendimiz ﷺ şöyle buyurur: **“Zikir dışında çok konuşmayın. Çünkü zikir dışında çok konuşmak kalbi katılaştırır. Kalbi katı olanlar ise Allah’tan en uzak kimselerdir.”** (Sünen-i İbn Mâce, Kitâbü’z-Zühhd)

Alimlerimiz ne güzel söylemiş: **“Her aklına geleni, her diline geleni söylemek cehaletin ve ahmaklığın alametidir. Bu hâl, kalbin taş gibi katılaşmasına sebep olur.”**

Aziz Mü’minler!

Dilini korumak isteyen kişi, “Söz gümüşse sükût altındır.” prensibiyle hareket etmeli, az ve hikmetli konuşmalıdır.

O hâlde, her konuda en mükemmel örneğimiz olan Peygamber Efendimiz Aleyhisselam’ın emir ve tavsiyelerine kulak verelim. Başkalarının kusurlarıyla değil, kendi nefsimizin eksikleriyle meşgul olalım. Başta dilimize, sonra tüm uzuvlarımıza sahip çıkalım.

Hutbemi Peygamber Efendimiz ﷺ, dilin ne kadar etkili ve tehlikeli olabileceğini bildiren hadisi şerifiyle bitiriyorum: **“İnsanoğlu sabahladığında, bütün azaları dile yalvararak şöyle derler: ‘Bizim hakkımızda Allah’tan kork! Çünkü biz sana bağlıyız. Sen doğru olursan biz de doğru oluruz; sen eğrilirsen biz de eğriliriz.’** (Tirmizî, Zühhd 61)